

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ

Κάλλιο καβάλλα χωρίς σέλλα, παρά πεζός με μπόττες. Γερμανική.
Κάλλιο γυναίκα πεζοπόρου, παρά χίρα καβαλλάρη. Ιταλική.
Καλό ή κακό το άλογο, πάντα χειρίζεται σπηρούν. Ρωσική.
Σάν δέν ξεφεις καλά το δρόμο, μη βιάζεις τ' άλογο σου. Πορτογαλική.
"Όποιος εν' καβάλλα στού άλλουνού τούσ άιουούς, βλέπει πώ μα κρυά από αυτόν που καβαλλάει. Γαλλική.
"Όταν δέν καβαλλικεύεις, δέν φοβάσαι μήπως πέσεις. Ολλανδική.
'Ο καλύτερος καβαλλάρης είνε εκείνος που καβαλλικεύει τά πόδια του. Αγγλική.
Πήγαινε καβάλλα, μά κύτταζε και μπροστά σου. Δανική.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΗΟ

'Εκατό χρόνον άδικία, δέν κάνει μάς ώρας δικηο. Γερμανική.
Δέν φτάνει νάχεις δικηο. Πρέπει νά ξεφεις και πώσ θά τάβωρης. Ισπανική.
'Ανάμεσα στ' άδικο και στο δικηο, μικρή είνε ή διαφορά. Ολλανδική.
"Όταν βασιλεύει ή βία, το δικηο δέν έχει πέρας. Ισπανική.
"Όταν δύναμι δέν έχεις, ούτε δικηο μπορείς νάχεις. Πορτογαλική.
"Όποιος έχει δικηο, πάντοτε φοβάται, κ' όποιος έχει άδικο, πάντοτε έλλίπει. Γαλλική.
"Όποιος με τόν δυνατό τά βάζει, το δικηο του πάντα το χάνει. Γερμανική.
'Η αλήθεια είνε αλήθεια κ' όταν άόμοια δέν έχει σχέση με το δικηο. Σκωτσέζικη.

ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

'Απ' τά κρεμμύδια δέν βγαίνεν ποτέ τριαντάφυλλα. Λατινική.
Τά τριαντάφυλλα άνθίζουν ανάμεσα στ' άγκάθια. Γαλλική.
Μπορείς νά σπάσης τ' άνθοδοχείο και συντριμίμα νά το κάνης, μά ή μικροδιά τών ρόδων έχει τριγύρω θε νά μείνη. Ιταλική.
Κάθε ρόδο έχει και τ' άγκάθια του. Αγγλική.
Μήν ξεφυλλάζεις ρόδα επάνω στα γουρούνια. Ολλανδική.
Πάντα τ' άγκάθια είνε πιο πολλά από τά ρόδα. Γερμανική.

διαβάσει για τους «σκανδαλώδεις έρωτάς» της και κατάλαβα ότι ή χειροποίητη βεντέτα θά ήταν άόμοια περιγραφή από τά ψευδολογήματα του διαφημιστικού πρακτορείου της εταιρείας της.

— Πώς πάει ή κρίσις στην 'Αμερική; ρώτησα την καλλιτέχνηδα, για ν' αλλάζουμε θέμα συζητήσεως.

— Διαρκώς χειροτερεύει... Θυμάμαι τώρα μία σαγηνή που θά μου μείνη αξέχαστη σ' όλη μου τη ζωή... Ένα απόγευμα, ενώ έκανα περιπατο με το αυτοκίνητό μου μεταξύ τής Σάντα Μόνικας και του Χόλλυγουντ, έννοιωσα ξαφνικά τó αυτοκίνητό μου νά τραντάζεται και ν' αναπηδία... Φαντάστηκα ότι κάτι θά είχε πάθει ο μοτέρ και συνέχισα το δρόμο μου. Και μονάχα όταν έφτασα στα περίχωρα του Λος 'Αντζελες εξεκαρίθωσα την αιτία του αποτόμου έκεינו τραντάγματος. Είχε γίνει ο τρομερός σεισμός που θά τόν θυμάσαι βέβαια... Έκατό νεκροί στη Σάντα Μόνικα, άρκετές εκατοντάδες φρονιθέντων στο Λος 'Αντζελες και χιλιάδες πληγωμένων σ' όλη την Καλιφορνια!... Δέν μάς έφταναν ή οικονομική κρίσις, ή απόγνωση, ή ελάττωσις όλων των ήμερομυσθίων, τά δώδεκα εκατομμύρια των άνέργων — και προσετέθη και ο σεισμός!... Μονάχα αυτός μάς έλειπε...

» Μά, δέν θά πάρης άλλο ένα ούισκι;
'Ενώ ή Ρουθ Σάτερτον μου ξαναγέμισε το ποτήρι — καταλήγει ο Παρισινός δημοσιογράφος — χαμογέλωσε τόσο γοητευτικά, ώστε λησιμόνια άμέσως τά τελευταία της άπαισιόδοξα λόγια...».

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο Κωλέττης στα Γιάννενα. 'Η άπερισκεψία του Ζακυνθινού ποιητού. Πώς τη γλύτωσε ο Κωλέττης. 'Η σκανδαλώδης πικρα του στρατηγού Λασάλ. 'Η 'Αθήνα στα παλιά καλά χρόνια. Ένα δημοσίευμα. Φτήνια ένεριώδης. κτλ. κτλ.

'Ο Κωλέττης, ο πρωθυπουργός της 'Ελλάδος επί 'Οθωνος, πρό της 'Επανάστασεως του 21, βρισκόταν στην ύπηρεσία της Αΐλης του 'Αλή πασά. 'Επειδή δέ είχε αποκτήσει την έννοια του τωάννου της 'Ηπειρου, μπόρεσε πολλές φορές νά προσφέρει σπουδαίες ύπηρεσίες σε φίλους του και δημοειούς του.

Μιά μέρα όμως, ένας Ζακυνθινός ποιητής του έστειλε ένα γράμμα, με το όποιο τον παρώτρυνε νά συνεχίσει στο φρόνο του θηριώδους τωάννου.

Φαίνεται ότι το περιεχόμενο της έπιστολής εκείνης περιήλθε εις γνώσιν του 'Αλή πασά. 'Η θέσις του Κωλέττη ήταν πειά πωλύ επικινδυνή για νά αποφυγή λοιπόν κάθε κακό και για νά βγάλη από τη σκέψη του πασά κάθε ύποψια, παρουσιάστηκε αυθρομήτως σ' αυτόν και του έλεγε:

— Έμαθα, πασά μου, ότι έδωκες μεγάλη σημασία στο γράμμα ένός γνωστού μου από τη Ζάκυνθο, μάθε λοιπόν ότι αυτός είνε ένας ανισόροφος άνθρωπος που στην πατρίδα του τόν πετροβολούν τά χαμίνα του δρόμου.

— Αλήθεια, μαρξέ μπορο μου; ρώτησε ο πασάς.
— Αλήθεια, πασά μου.
— Τότε πήγαινε στο καλό. Δέν είμαι χολιασμένος μαζί σου.

'Ο στρατηγός Λασάλ, ο ήρωας του Βαγινάμ, ένας από τους πιο προσφιλείς στρατηγούς του Μεγάλου Ναπολέοντος, φημιζόταν και για τη μαγία που είχε νά κατ'ίχη πάντοτε με μια πύλα τεραστίων διαστάσεων. Το σκεπασμα του φουρνιέλου της πύλας αυτής ήταν άσημνο και παρίστανε έναν άστο μ' άλωμένα φτερά, ο δε σωλήνας της είχε μήκος 70 εκατοστών του μέτρου!...

'Ο Λασάλ είχε την ιδιοτροπία νά κρατάη άναμμένη την πύλα του και έν ώρα μάχης άόμοια, παρ' ό τις διαμαρτυρίες του Ναπολέοντος, ο όποιος δέν ήθελε νά του συγχωρήσει αυτήν την έκκεντροκλήτητα.

Σε μια μάχ ή κάποτε ο Λασάλ παρακάλεσε τόν αυτοκράτορα νά του έπιτρέψει νά τεθή επί κεφαλής του ίπποκού της Φρουράς.

— Μάλιστα, συγκατατίθειμαι, έλεγε ο Ναπολέων, θά μου όμοιστής όμως ότι δέν θά βάλης την πύλα στο στόμα σου, κατά την έφοδο.

'Ο έκκεντροικός στρατηγός κατσοφύρασε.

— Γιατί σκαθρώπασες; τόν ρώτησε ο Ναπολέων.
— Γιατί χωρίς την πύλα μου, ύπάρχει κίνδυνος νά νικηθώ, αντί νά νικήσω.

— Αν είνε έτσι, Λασάλ, τράβα εμπρός και κτύπησε διώ πίτες αντί μιάς! του έλεγε τότε ο Ναπολέων.

Γιά νά καταλάβετε τί ήταν ή 'Αθήνα πρό ογδόντα περίου ένων και πώς ζούσαν οι έντοχεις τότε 'Αθηναίοι, δέν έχετε παρά νά διαβάσετε το παρακάτω δημοσίευμα, παρμένο από έφημερίδα της εποχής.

«Ένεκεν έσωτερικού άνακαινισμού και ύπερπειάς, το έν τη οικία του κυρίου Σκουός ξενοδοχείον της «Ναυπλίας» μένει άργον άχρι της 12ης έλευσεώνου Μαρτίου, ότε πάλιν θέλει κάμει έναρξιν των έργασιαών του.

» Δείποτε πρόθυμος και επιθυμών ο ύποφαινόμενος, ώστε οι έντομοι κύριοι πελάται νά ευχαριστούνται και νά προσπορίζονται τά της τροφής των μετ' όλιγης δαπάνης, προδιορίζει τάς ακόλουθους τιμάς δι' έκάστην μερίδα:

» Σούπα, λεπτά 12. Βραστό και έντράδες, λεπτά 25. Ψητά, από 30 άχρι 40 λεπτών. Ψάρι όποσδήποτε παρασκευασμένο, λεπτά 35, άχρι των 40 κ.λ.π.

» Πρός γνώσιν των περιηγητών και των έν 'Αθήνας προσερχομένων ξένων, θέλει ένοικιάζονται και κάμραι, κομψώς κεκοσμημένα, προς δαχμιάς 1.500 την ήμεραν και 30 τόν μήνα. Κειμένης δε της οικίας εις θέσαν κεντροκωιάτην, ήσυχον και εύαρεστοιάτην, δροσεράν μεν το θέρος, ζεστήν τόν χειμώνα, είμαι εύελπις ότι τά τώσον εύγενές Κοινόν, όσον και οι φίλοι μου κύριοι φοιτηταί, θέλουσι με έπισκεφθει».

Ευτυχημένη έποχή για τούς καυμένους τούς φοιητάς, που μπορούσαν με... 12 λεπτά νά τρώνε τη σούπα τους και με τριάντα δραχμές τó μήνα νά κατούν εύπρεπέστατος δωματίο σε κεντροκωιάτη θέσα!...

